

[Axel Sørensen.]

en påkrævet forenkling på hele dette område.

De retningslinjer, som nu skal være gældende for de skatteydere, der har etableret sig for første gang i selvstændig erhvervsvirksomhed inden for et tidsrum af 6 år forud for det kommende skatteår, og hvis økonomi er belastet af en tyngende gældsbyrde med store afdrag for den nyetablerede, er en imødekommenhed over for disse mennesker, og de tager hensyn til, at det er nødvendigt med tilgang til de forskellige erhverv i dette land. Den lempelse, der kan gives i den skattepligtige indkomst, vil være afhængig af, at der præsteres afdrag på gæld og fremkommer formuefremgang, og den kan ifølge bestemmelserne ikke overstige 3 000 kr.

Jeg hørte, at de ærede medlemmer hr. Foged og hr. Poul Møller udtalte, at det skulle være en ret for de nyetablerede. Ja, de ærede medlemmer fremsatte jo også deres forslag sidste år i tinget, og dette forslag var, så vidt jeg husker, analogt med de regler, som har været gældende siden 1953. Jeg finder det rigtigt, at det nøje overvejes, hvilken gæld det har været nødvendigt at overtage ved nyetablering, og at dette skal være afgørende for nedsættelsen, ikke de forpligtelser, som den enkelte pådrager sig et års tid efter nyetableringen ved at afholde store omkostninger. Det er heller ikke det, der er afgørende. Det er de gældsforpligtelser, der knytter sig til selve etableringen, og forholdene er knap så enkle, som de ærede medlemmer siger, når de taler om, at det skal være en ret. Af lovens bestemmelser fremgår det, at det er skatterådene, der træffer afgørelsen, og jeg vil henstille, at man gennem finansministeriet lader disse myndigheder få sådanne retningslinjer, at der ikke kan være spor tvivl om, at denne bestemmelse kommer til at virke som en imødekommenhed.

Lad mig sige med det samme, at denne bestemmelse ikke er en bestemmelse, som kun angår land- og skovbrug; det er en bestemmelse, som angår enhver nyetableret i by og på land, hvor han end etablerer sig første gang på en sådan måde som omhandlet i disse bestemmelser.

Jeg vil gerne takke regeringen og den

højtærede finansminister for den imødekommenhed, der udvises over for de unge i skattemæssig henseende, som først har præsteret en opsparing — det er også omtalt her under ligningslovsforslagets behandling — og bagefter har måttet påtage sig store gældsforpligtelser for at blive selv-erhvervende og være med til at præstere en produktionsforøgelse til gunst for det fælles samfund.

Den foreslåede ændring af § 27, stk. 2, hvorefter 80 pct. ændres til 70, begrundes med den kommende ejendomsskyldforhøjelse, som vi måske på nuværende tidspunkt vanskeligt kan overse. Det skulle jo ikke gerne være sådan, at lovens bestemmelser forringes på dette område, og jeg ser derfor gerne, at man holder spørgsmålet om en yderligere nedsættelse, måske til 60 pct., åbent og får finansministeren til at se på de oplysninger, udvalget kan få frem om ejendomsskyldforhøjelserne.

Sidste år blev der gennemført nye bestemmelser i ligningsloven om fradragsret for udgifter til befordring mellem hjem og arbejdsplads i modsætning til tidligere bestemmelse, hvor man selv skulle afholde de første 600 kr.; og hvad der lå derudover, kunne man få bevilget fradrag for. Så blev der sidste år gennemført en bestemmelse, der hjemlede fradragsret for udgifter til befordring mellem hjem og arbejdsplads. For så vidt udgiften androg mindst 500 kr., kunne der indrømmes et fradrag på 100 kr., det vil med andre ord sige, at de første 400 kr. skulle bæres af den pågældende skatteyder selv. Det gav ligningsmyndighederne og skatterådene overordentlig meget arbejde på grund af visse udtalelser om, at der kunne indrømmes fradrag på indtil 47 øre pr. km kørt mellem hjem og arbejdsplads, for så store var omkostningerne jo heller ikke.

Der foreslås nu indført visse begrænsninger, således at fradrag for fremtiden kun kan ske for kørsel mellem den sædvanlige bopæl — ikke for sommerhuse — og arbejdspladsen. Samtidig foreslås der indført en maksimumsgrænse for hver person på 1 500 kr. Denne bestemmelse kan komme til at virke lidt hårdt over for de skatteydere, der har deres arbejde meget fjernt fra deres bopæl — dem er der jo nogle af — og som ikke kan komme til arbejdspladsen